

مقاله اصلی

بررسی بقاء آلوگرافت در بیماران با سوختگی شدید در بیمارستان امام رضا (ع) مشهد

*لیلا مهاجرزاده^۱ MD، محمد حسن آموزگار^۲ MD، محمد قائمی^۳ MD، علی جنگجو^۴ MD، محمود رضا اصحاب یمین^۵ MD

^۱متخصص جراحی عمومی، ^۲استادیار جراحی پلاستیک، ^۳استاد جراحی عمومی، ^۴استادیار جراحی عمومی، ^۵دستیار جراحی عمومی

تاریخ دریافت: ۸۵/۹/۱۴ - تاریخ پذیرش: ۸۶/۵/۲۳

خلاصه

مقدمه: پوشاندن کامل و دائمی زخم اصلی اساسی در بیماران سوخته می باشد که باید هرچه سریعتر مورد توجه قرار گیرد، تا از اختلالات متابولیک و عوارض عفونی زخم باز جلوگیری گردد. استفاده از آلوگرافت بهترین جایگزین جهت بیمارانی است که پوست سالم کمی به عنوان دهنده گرافت، دارند. این مطالعه با هدف بررسی بقاء آلوگرافت در بیماران سوختگی شدید انجام شده است.

روش کار: این مطالعه توصیفی مقطعی در سالهای ۸۳ - ۱۳۸۵ در بخش سوختگی بیمارستان امام رضا (ع) مشهد صورت گرفته است. ۱۷ بیمار زن با سوختگی شدید که میزان درصد سوختگیشان ۶۰ تا ۹۰٪ از کل بدن بود مورد مطالعه قرار گرفتند. جهت پوشاندن محل سوختگی از آلوگرافت (مادر، پدر، برادر، خواهر) استفاده شد و سپس بیماران برای ۶ ماه پی گیری شدند. مشخصات فردی، نتایج عمل جراحی، آزمایشگاهی و پی گیری و بقاء پیوند در پرسشنامه جمع آوری گردید. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی و جداول توزیع فراوانی پردازش شد.

نتایج: طی دوره درمان، از ۲۲ مورد آلوگرافت در طی درمان برای ۱۷ بررسی بیمار با سوختگی شدید استفاده گردید. در ۵ بیمار (۲۹٪) از دو مورد آلوگرافت و در ۱۲ بیمار (۷۱٪) از یک مورد آلوگرافت استفاده شد. در ۹ بیمار (۵۳٪) هیچ گونه ردپیوند پوستی دیده نشد. در ۳ مورد (۱۸٪) از بیماران در یکی از موارد آلوگرافتهای به کار رفته ردپیوند دیده شد و در ۵ بیمار (۲۹٪) تمام پوست پیوند شده پس زد.

نتیجه گیری: در بیماران با سوختگی شدید در مواردی که خود بیمار پوست چندانی به عنوان دهنده ندارد، آلوگرافت یک درمان جایگزین مؤثر جهت پوشاندن زخم و درمان می باشد. درصد ردپیوند پوستی، خیلی کمتر از سایر مطالعات انجام شده است.

کلمات کلیدی: آلوگرافت، اتوگرافت، پیوندپوستی